

[Christmas Møller.]

„hvad hans Udtalelse her tyder paa, tænker paa at opgive Arbejdet, fordi han ikke tror, at Landstinget vil tiltræde, hvad Folketingets Flertal staar bag, da maa jeg sige, at en saadan Fremgangsmaade forekommer mig overmaade forkert“.

Derfor kunde jeg tænke mig, at den afvisende Holdning, man her har indtaget til Ændringsforslagene, den Holdning, at man ikke vil diskutere og næsten ikke maa diskutere, kunde tyde paa, at man fra Regeringspartiernes Side vilde tage Arbejdet op videre frem. Jeg har her paa vist med Hensyn til Ændringsforslagene, hvor naturligt og rimeligt det er, at man tager Rigsdagen med i Arbejdet. De faktisk tilstedeværende økonomiske Forhold i Landet viser, at det er rimeligt og naturligt i Overensstemmelse med den gældende Lov at foretage en Begrænsning af Valutacentralen, en betydelig Begrænsning, saaledes som § 7 foreskriver det. Paa nærværende Tidspunkt har den højtærede Regering altsaa ikke villet acceptere disse Ændringsforslag, ja, har endda i Realiteten ikke villet drøfte dem. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at de to nuværende højtærede Ministre, den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Indenrigsminister, herefter klart og tydeligt vil vise, hvorledes man reelt og formelt skal behandle økonomiske Love.

Niels Frederiksen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, og jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne henstille til den højtærede Regering at afvise de stillede Ændringsforslag som et brugeligt Forhandlingsgrundlag,

Jeg vil gerne begrunde denne min Stilling og Henstilling med følgende. De af Mindretallet stillede Ændringsforslag indeholder to Ting: en Begrænsning af det saglige Omraade, hvorpaa Importreguleringen kan foretages, en Indskrænkning af det handelspolitiske Instrument, som den siddende Regering har Brug for, naar den skal have Beføjelse til at føre de vigtige politiske Forhandlinger af handelsmæssig Art, som har saa stor og bestemmende Betydning for danske Afsætningsforhold og hele Erhvervslivet. Det er baade uklogt og sagligt forkert at begrænse det Omraade, hvorpaa der kan træffes Dispositioner af handelspolitisk Art, naar Forholdene er saaledes, at disse Forhandlinger ikke alene skal føres med England, men ogsaa med andre Aftagerlande. Hvis man lov-

fæster det bestemt begrænsede Omraade, hvorpaa man kan føre aktiv Handelspolitik paa den mest fornuftige Maade under de tilstedeværende Forhold, saa svækker man Muligheden for, at disse Forhandlinger kan føre til det bedst mulige Resultat.

Dette er den saglige Begrundelse, som jeg giver for, at man efter min Opfattelse bør stemme imod de fremsatte Ændringsforslag. Den anden er den politiske: det Magtkrav, man fra Mindretallets Side fremsætter i Ændringsforslagene overfor den nuværende, i dansk Politik ledende Regering. Man har sagt, at det foreliggende Lovforslag indeholder et Diktatur for et enkelt af den høje Regerings Medlemmer. Man har føjet til, at det foreliggende Lovforslag sætter Rigsdagen ud af Virksomhed og overlader diktatorisk Myndighed til en enkelt Mand i halvandet Aar. Jeg vil gerne mod denne Paastand fremføre, at det er en Overdrivelse og en urigtig Fremstilling af det, Forslaget indeholder. Forslaget indeholder den Bestemmelse, at den højtærede Handelsminister er tvunget til at føre Forhandling med de saglige Institutioner baade paa Erhvervslivets og Pengevæsenets Omraade, før Dispositioner træffes; men dernæst er den højtærede Handelsminister nødsaget til at faa Tilslutning fra det Valutaudvalg, der repræsenterer Rigsdagen, men hvis Mindretallets Ændringsforslag her vedtages, vil Resultatet blive dette, at selv om den højtærede Handelsminister har Nationalbankens Tilslutning, Erhvervens Tilslutning og Folketingsflertallets Tilslutning til en Disposition, der er nødvendig af Hensyn til Landets dyreste Interesser, saa har Mindretallet i sin Magt at standse det hele, og derfor vil jeg for mit Vedkommende gerne have Lov til at sige, at hvis Mindretallet mener, at det er i Overensstemmelse med Parlamentarismens Grundsætninger, at et Flertal i Landstinget, der støtter sig paa privilegeret Valgret, kan kræve Magt til at standse enhver Foranstaltning, der har baade Nationalbankens, Erhvervslivets og Folketingsflertallets Tilslutning, er det en anden Opfattelse af Parlamentarismen end den, jeg tillader mig at have. Forholdet er i Virkeligheden det, at man her staar og taler om, hvordan man skal gennemføre en Lov, der gør det muligt at handle i den Situation, der opstaar, naar den forskellige Bedømmelse af de tilstedeværende Forhold giver sig Udslag i, at nogle mener, at denne Handling bør gennemføres, medens andre under Hensyn til deres Bedømmelse mener, at den ikke bør det. Jeg vil nødig bruge store Ord — til hvilken Nytte? —, men jeg vil